

FELSŐ-ZEMPLEN

TÁRSADALMI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

<p>SZERKESZTŐSÉG: Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: Török-utoza 220 szám.</p>	<p>Kéziratok nem adatnak vissza. Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el. — Nyilt-tér soronkint 20 kr. — Hirdetések jutányosan számíttatnak.</p>	<p>ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egyes szám ára 10 kr.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Hova az előfizetések, hirdetési és nyilttéri díjak küldendők: Landesman B. könyvnyomdája.</p>
---	--	---	--

Égészségtelen felfogások.

Sok a proletár. Mindenki úgy szeretne élni, hogy sok legyen az irigye. A legkisebb hivatalnok, mint a főnöke, a kiskereskedő, kis iparos, mint a gazdag nagy kereskedő, vagy nagy iparos azokkal egy társadalmi állást kíván elfoglalni, háztartásaikban megjelenéseikben azokkal lépést tartanak. Szóval az emberiség nagy része az őket vagyoni, társadalmi helyzeteiknél, kevés jövedelmeiknél fogva meg nem illető, fényes karrierről, lázas agygyal épített csillogó légvárakról álmodnak.

És nincs különben. Az intelligensebb életpályák olyanok mint a vasuti kocsik. Mindenütt ki van akasztva a: „Megtelt” jelzőtábla de azért török magukat az emberek, hogy fölkapaszkodhassanak.

Ebben a rohanó, ideges században szárnyak kellene, hogy az egyén a tömegeből kiemelkedjék. Hány jut merész vállalkozása közben Ikarus sorsára? És a ki egyszer visszahullott, az örökre ott marad a sárban.

Ijesztő módon szaporodnak napjainkban azon bűnesetek, melyeket intelligens, tanult emberek követnek el.

Mikor egy-egy eset köztudomásra jut, a társadalom szörnyűködik, a közvélemény itélkezik és egy Ikarussal kevesebb van.

Ha az ember lop, mert éhezett, ott a büntető paragrafus, ráolvassák s azzal vége.

De ha az ember diplomás és tolvaj, kész a szenzáció s az erkölcsbírák fölajdulnak. Hogyan hát ez is? Hiszen a diplomája nem

csak jogot adott neki, de kötelességet is mér rá, hogy tisztességesen éljen meg.

És éppen az a felfogás hajtja a szerencsétleneket a bűn fertőjébe. *A tudománya nem jövedelmez, de azért kvalifikációjához mérten uri módon kell megélni.* Az iparosra nem megbélyegző, ha a ruhája foltos s egy héten egyszer eszik meleg ételt, *de az orvosnak, ügyvédnek urnak kell lennie, ha belehal is.*

Magyarország egész a közelmúltig majdnem tisztán agrár állam volt. A föld volt egész jövedelmének alapja, ez adta meg szükségleteinek túlnyomó nagy részét. Bőségesen teimett és a termés jó áron kelt.

Foglalkozás után kellett nézni és a fiatalság ellepte azokat a pályákat, a melyeket *wriakul* elfogadott a köztudat és a melyeknek diplomái megszerették az öregek is, ha nem is éltek vele. Így támadt egy példátlanul népes magyar ügyvédi kar, — oly népes hogy szinte már túlsufolt. A zsufozásig megteltek az egyetemek többi fakultásai, *minden ember diplomás ur akar lenni.* Magyarországon is az a féltelen urhatnáság valósággal a csőd veszedelme elé kergette a lateiner elemeket.

Hiábavalónak bizonyult minden figyelemesztető szó, minden jóakaratu tanács, az áramlat nem szűnt meg, sőt nem is igen csökent és oly veszedelmekkel fenyeget a közel jövőben, a melyek esetleg sok intelligens, képzett, diplomás ember existenciáját teszik kétségessé.

A tudományos pályákra ne menjenek

azok, a kiket valami nemesebb ambíció ide nem terel. A korszellem ereje ledönt minden elválasztó falat uri és nem uri mesteresség között, a szorgalom és tehetség nem csupán túlsufolt tudományos pályákon érvényesülhet, a kereskedelem és főként az ipar terén még hálás munkakört nyerhet minden igaz törekvő és becsületes igyekezet. *Az anyagi boldogulás sokkalta több garanciája kínálkozik az ipar különféle ágaiban mint a lateiner diplomájában.* Mert nem lehet vitázni azzal az igazsággal: az az igazi ur, a ki fizet.

Boldog az, a ki távol bajoktól az apjától örökölt földet saját ökreivel szántja, — de a kinek az Isten nem adott milliómos apát, nem érdemes a tudományos pályák diák éveit végig nyomorognia, hogy azután is és még tovább nyomorogjon.

A tanítói tekintély érdekében.

A népiskolai nevelés és oktatás hatalmas léptekben halad előre. Városok, nagy és kis községek impozáns iskola épületeket emelnek; anyagi erejük megfeszítésével új tanítói állomásokat létesítenek, a meglévő állomások jövedelmét javítják, vagy legalább is a kor kívánalmaihoz képest átalakítják. Egyház és állam — e két nagy hatalmasság — vállatve szállanak sikra a tanúgy minél magasabb fokra emelése mellett; miniszterek, országgyűlési képviselők teszik gyakori megbeszélésük tárgyává a népoktatási politika helyes megvalósítását. Maga a vallás- és közoktatásügynek jelenlegi nagy minisztere mindig tartogat szében a tanítók részére egy-egy kedves meglepetést. (Igy pl. az utóbbi időben a „Néptanítók Lapját” tanítók kedvelt közkinsévé tette; a tanító egyesületek részére pályadíjat tűzött ki, a járási székhelyeken működő tanítók részére törvényhozásilag 100 frt fizetés-emelést biztosított stb.) S szól-

TÁRCZA.

Bogár Julis.

Irtózatot rut téli éjszaka. A vihar örült kacajjal vágat hegyen-völgyön keresztül; mintha megakarná mutatni, hogy nincs ami hatalmának ellent állana. Még az ablakoknak is oly erővel ront, pedig a szegények sohasem bántották . . . De meg is látszik, hogy ő az ur: az egész faluban egy lelket sem látni. A bakter konyhájában aluszsa csendes álmait, jobbnak látja ezt, mint lármázni e bomlott éjszakába . . . A kuvasz is deszka pavillonjába vonult s onnan pöröl a széllel, mért veszekszik oly bolondul? mért hordja a havat épen az ő tanyája elé? . . . Csak olykor olykor vakkant egy-kettőt, de újra elesendesül, hisz jól ismeri, a ki az ajtón kijött, a gazdája leánya az . . . De hová mehet ily viharban, mikor mindenki örül, ha megbuzhatja magát a „barátságos meleg szoba” egy valamelyik sarkában.

Hova? hát hova menne máshova mint a főnöbba?

Nem gondol ő szélllel, viharral, hideggel, zughat miatta a vihar, lehet hideg, azért ő nem marad el; jól tudja, ott lesz a ki keblére üleli, a kinek szeméből kisugárzó tűz feledtetni a nagy hideget, a ki subájába takarja, s a kinek csökjáért elmenne a világ végéig is.

No de azért is siet oly nagyon, nem néz se jobbra, se balra, s minél tovább halad, kis szivecskéje annál sebesebben dobog . . . keble, lázasan zihál, hisz már alig néhány lépés s ott lesz. Látszik is már a kis konyhó, melynek ablakán a pisla mécs halvány világa dereng át a százados naptár ragaszain . . .

Hallani is már a kacaját, s közbe-közbe éles

sikoltást. Alkalmasint elesett az orsó, s a csintalan legény sokat kér váltságdíjúl érte; de az enyelgés nem sokáig tart, a legény megelégszik a kért váltság felével; hisz jól tudja, megkapja a többi is — kamatostul . . .

Már a dal is kihangzik, amint felcsendül néha:

Hullámos zöld buzába
Hangzik a pity-palatty, pity-palatty:
Fütrjeske vár párjára,
S azt mondja, hogy soha, soha el ne hagyj!

Én is kérlek édesem,
Légy az enyém, légy hivem . . .
Ha a szived, mint az enyém úgy érez,
Boldogságunk örök lesz . . .

A kislány már egészen a pitvarajtóhoz ért, midőn egyszerre felsikoltott:

— Jaj Julesa néni, de megijesztett! mit keres kend itt? . . . mért nem megy haza?

— Csitt! . . . Csitt! . . . galambom . . . a szeretőmet várom . . .

— A szeretőjét? . . . Jaj Julesa néni, hiába várja kend, nem jön az el többé soha, jó dolga van annak ott.

— Ott . . . ott . . . de csak alszik . . . Csitt! . . . csitt!

Hátha eljönne a galambja, mit csinálna Julesa néni?

A szegény nyomorék mintegy átszellemülve néz a leányra úgy tetszik, mintha álmodnék. Maga sem meri hinni ezt . . . Néz . . . néz . . . hosszan, elmerengve, s ajkán önkénytelen mosoly látszik s öröm könyve ragyog . . . Nem szól, csak az aláhulló két könyvesebb beszél arról a nagy boldogságról, mely szívét eltölti, mely keblét dagasztja . . . Oh ha még egyszer keblére élehetné azt az alvót, a ki föl nem ébred többé soha! Majd ismét elkomorul, szemeiből újra az előbbi megtört sugár tör elő s kezét ajkára emelve sutogja . . .

— Csitt! . . . csitt! . . . galambom . . . a szeretőmet várom . . .

— Szegény Julis, várhatod te a szeretődet . . . akkor jön az vissza ha már mindnyájan meghalunk . . . De nini . . . most veszem észre, hogy elbusított.

E közben a kisház ajtaja feltárul s egy nyalka legény átöleli a leánykát s eperajkára egy forró csókot nyom.

— Csakhogy itt vagy te „szívem esiesergő madara” . . . Már azt hittem, hogy nem jössz . . .

— Csitt! . . . csitt! . . . galambom . . . a szeretőmet várom . . .

— Hej, Julesa néni várhatja kend azt akár az ítélet napig — s ekkor átölelve a leány karcsu derekát, bemennek a kisszobába s a szegény Julis egyedül marad . . .

Ott guggol a kis ajtóban . . . nem szól, csak olykor, ha a szél vadul felkaczag, akkor is csak annyit mond:

— Csitt! . . . csitt! . . .

Szegény Julis eljön ő a legnagyobb hóban, a legnagyobb viharban is a főnöbba s ott leül a pitvarajtóba. Valamikor, mikor még nem volt Julesa néni, mikor még Bogár Julisnak hívták azon is át lépett, mert nem volt ő mindig ilyen nyomorék, csak azelőtt néhány évvel is!

Julesa néni valamikor szép leány volt. Szegénységét feledtette szépsége s az a bogár fekete szempár. Olyan szép szemek voltak, hogy a melyik legény azokba csak egyszer is bepillantott, elveszté az eszt, nem volt annak nyugta többé sem éjjel, sem nappal; ébren, alva, mindig arról a szép szemekről ábrándozott.

Bogár fekete szemeiről elnevezték Bogár Julisnak . . .

A legelső legények epedtek utána; de hiába. Ő mást nem tudott szeretni, mint Papp Pistát.

— **Tűz.** Kedden reggel 8—9 óra között a harangok tüzet jeleztek: a selyem-utczában levő *Bujdos* Antal-féle ház gyult ki és égett le egészen. Daczára az erős szélnek, sikerült megakadályozni a tűz továbbterjedését.

— **Galicziai házalók támogatása.** A felvidéken amugy is tengődő kereskedelemnek és iparnak mértéketlen árokat okoznak a Galicziából átzömlő lengyel házalók a maguk tolakodó versenyével. S mivel a magyar kormány télenül nézte ezt a versenyt, az utóbbi években mindin kább szaporodó tömegekben vándoroltak be a határon ezek a galicziai házalók. A megélhetésükben fenyegetett iparosok és kereskedők panaszaí következtében a kassai kereskedelmi és iparkamara sürgős fölterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez, melyben kifejtette a galicziai házalók versenyének következményeit s azt a romlást, mely a felvidék amugy is nehéz gazdasági viszonyait erről az oldalról fenyegeti. Ennek alapján a kamara azt kérte, hogy a miniszter rendelkezje el, miszerint a házalók csakis saját készítményeiket árushathassák. Erre a fölíratra most válaszolt a miniszter, tudatván a kamarával, hogy nem hajlandó a galicziai házalók ellenében semmit sem cselekedni. A kamara új fölterjesztést intéz a kormányhoz, mert a jogosulatlan és megbízhatlan galicziai verseny máris súlyos árokat okozott felvidéki házi iparunkban. Vajjon lesz-e sikere ennek a fölíratnak, azt a magyar kereskedelmi miniszter fogja megmondani.

— **Megbukott társulat.** A Homonnán még február hónapban megalakult és márczius 15-én első színpal sikerült előadását tartott műkedvelői színtársulat felmondta a szolgáltatást, melység hallgatásba van merülve. Ennek tulajdonképeni oka ismeretlen, bizonyos azonban, hogy egyeseket az érdek vezérelt a fellépésre, s mivel az érdek már elmult, fölösleges dolog a társaság összetartására megtenni a szükségességeket.

— **Újtások a postán.** A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a belföldi, valamint Ausztriával és a megszállott tartományokkal való forgalomban a postaútványok érvényességi határideje — az utalvány kézbesítésétől, illetőleg avizálásától számítva — 14 napra felemeltesse, ellenben az említett forgalmakban váltott és postrestante címzett postaútványok érvényességi határideje változatlanul tovább is egy hó marad.

— **Uj távirtdahivatal.** A kereskedelemügyi miniszter 55,626. szám alatti rendeletével, Beregvármegyében a *mező-kassanyi* postahivatalnál, azzal egyesített távirtdahivatalt rendeztetett be.

— **Gyakorlati szőlőművelés és borkezelés** czimben *Vaday* József nagyváradi közséj tanító 102 oldalra terjedő könyvből foglalta össze azon gyakorlati ismereteket, melyekre az amerikai szőlőültetésnél szükség van. A könyv népies nyelven, tömör egyszerűséggel van megírva s mindazon anyagot magában foglalja, melyet a m. kir. földművelésügyi miniszter által rendezett szőlészeti tanfolyamon előadtak. Kíválon ajánlható tehát azon tanítóknak, akik ilyen tanfolyamon személyesen részt nem vehettek, ugyszintén kertészek, vönczelérek és a földműves osztály értelmesebb tagjainak, akik e kitérő munkában gyakorlati utasításokat találnak a szőlőművelés minden ágára nézve. Rendelhető 60 kr. postaútványon való beküldése mellett a szerzőnél Nagy-Váradon.

— **A tanítók fegyvergyakorlata.** A magyar tanítók országos bizottsága felterjesztést intézett a honvédelmi miniszterhez, hogy a honvédség kötelekébe tartozó tanító póttartalékosokat ne öt hétre, hanem csupán 13 napra hívják be gyakorlatra. A honvédelmi miniszter már válaszolt a felterjesztésre s válaszában kijelenti, hogy a kérésnek nem ad helyet. A honvéd póttartalékosoknak a kiképezésre mindössze nyolc hét áll rendelkezésre, — mondja a miniszter — hát a tanultak ismétlésére az ötheti gyakorlat feltétlenül szükséges, annál inkább, mert a tartalékosok egy része tábortól száradokhoz van beosztva s esetleges mozgósítások a kiképezésre nincs elég idő. Másrészt nem méltányos a nem tanító tartalékosokkal szemben a kedvezmény megadás, a mely különben is elégtelenségre adna okot.

— **Gözkazánfűtők tanfolyama** a budapesti m. kir. állami ipariskolánál (VIII. ker. Népszínház-utca 8. szám) október 1-én nyílik meg

s november közepéig tart. Tanulókat felvételnek a 18 életévet betöltött, olvasni tudó kovácsok, gép-lakatosok és lakatosok s kazán fűtésnél már alkalmazott gyári munkások. A beiratához erkölcsi bizonyítvány s munkakönyv vagy munkabizonyítvány szükséges. A tandíj 3 forint, vidékiek a tandíj és a bizonyítványok beküldése mellett levélben is iratkozhatnak. A beiratás szeptember 13-tól szeptember 26-ig lesz.

— **Szólószeti tanulmányut.** Mádon f. hó 17-én nagyszabású tanulmányi összejövetel lesz a szőlőterjesztés érdekében, melyre az érdeklődők szívesen fogadottnak.

— **Külföldi vélemény hazánkról.** Lapunk egy barátja beszéli: A napokban utaztam Szigetre s velem együtt tartott egy berlini hölgy is, a ki Galicziába ment. Beszélgetésbe elegyedvén a nő a következőket mondta: Főlellemel indultam e hosszú utra s féltem ettől az ismeretlen országtól, melyről különösen az itt élő németek, szászok kommentárjai után nem sok jót hall az ember. És, ami legelőször a természeti szépségekben s a főváros pompáján kívül meglepelt, az a kiváló udvariasság, melylyel e szép országban mindenki elhalmoz. A vasuti kalauzok önkénl valótságos gentlemanok a mieinkhez képest s hozzá az a finom, udvarias, lekötözölő mosoly az arcokon, nem a mi németjeink örökké komor arca. Igazán lovagias nemzet az önkénl és fájdalom lehet, hogy e szép országban csak átutazom. Azonban nemsokára el fogok jönni ide s ha férjemet sikerül rávennem, birtokot veszünk s itt telepszünk meg. Ugy gondoljuk, hogy ez egyszerű, de igaz és szívből jött szavakhoz nem kell kommentár.

— **Felosztott tűzoltóegylet.** Sárospatakon, a hol a tüzesetek oly gyakoriak, a város képviselőtestülete közönyössége miatt a tűzoltó egylet aug. hó 29-én leszerelt. — Akár csak nálunk.

— **Felhívás az erdőbirtokosokhoz.** Azok az erdőbirtokosok, kik az 1897. évi XXXI. t.-cz. 165 §-ban megjelölt kopár és fűtóhomok területek beerdősítése végett a jövő 1898. évből az állam részéről csemetékben ingyen részesülni kívánnak, felhivatnak, hogy ebbeli, 50 kros bélyeggel ellátott folyamodványukat annak megjelölésével, hogy mely talajnemhez tartozó területet, mely fajból való és hány éves csemetékkel óhajtanak beültetni s továbbá, hogy a csemeték mily czím alatt mely vasuti állomásra és a jövő tavaszon vagy öszön küldendők-e a folyamodók lakhelyének pontos megjelölése mellett az illető ker. kir. erdőfelügyelőségénél legkésőbb f. évi **december hó 15-éig** annál is inkább adják be, mivel később beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. A kopárok erdősítésére adandó csemeték termesztés, kiemelése, csomagolási s a vasut-hoz való szállítási költségeit az országos erdei alap fedezi és csupán a gyorsárak szerinti szállítási díjat, melyre nézve a hazai vasutak mérséklést engedélyeztek, viseli az átvétel alkalmával a jelentkező birtokos. Figyelmeztetnek egyuttal az erdőbirtokosok, hogy amennyiben a rendelkezés alatt álló mennyiség megengedi, a vágóterületek felújításához is fognak adományoztatni csemeték: még pedig azon kis- és közép-birtokosok részére, kik kis terjedelmű és csekély földművelési területük fenntartására szükséges csemetéket a saját területükön és költségükön termelni nem képesek ép úgy mint a kopár területek erdősítésére ingyen, a nagybirtokosok részére pedig a csemeték árának vagyis kerültköltségeinek megtérítése mellett. A csemete adomány iránti kérvények a fentjelzett határidőig az ungvári kir. erdőfelügyelőségénél nyújthatók be.

— **Kedvezmény lapunk t. előfizetőinek.** A mai viszonyok között, midőn a hölgyek és gyermekek öltözékének házilag való elkészítése a háztartás pénzügyi viszonyainak egyensúlyozásához lényegesen hozzájárul, csaknem nélkülözhetetlen a családnak egy erre vonatkozó okszertű utmutató és tanácsadó. És mi lehetne ez más, mint egy szakszerűen szerkesztett, jó dívatlap. Azt hisszük, kellemes szolgálatot teszünk lapunk t. előfizetőinek, midőn sikerült *Király János*-sal, a leg-régibb magyar dívatlap szerkesztő-kiadóival oly egyezsége lépünk, hogy lapját, a *Budapesti Bazárt*, mely jövőre harminckilenczedik évfolyamába lép, lapunk t. előfizetőinek, *kedvezményes áron megszeressük.* A *Budapesti Bazár* havonta kétszer megjelenő szépirodalmi dívatlap; minden számban számos ábrán mutatja be a legújabb hölgy- és gyermekdívatot, a legújabb készmunkákat, mindenkor szem előtt tartva a czélszerűséget, az elegans egyszerűséget, gondosan kerülve az okatlan cziczomat és az czéltalan czifrázkodást. Az öltözékek készítéséhez természetes nagyságban rajzolt szabásminta-íveket nyújt s negyedévenként egy-egy gyönyörűen színezett aquarell-dívatképét is ad. A *Budapesti Bazár*hoz mellékelt szépirodalmi részen regényeket, tárcákat és költeményeket közöl, meg-

emlékezvén a fővárosi élet mozzanatairól is. Lapunk t. előfizetői, ha a *Budapesti Bazárt* is megrendelik, egy dívatlap birtoklása mellett minden más szépirodalmi folyóirat járatását mellőzhetik. A *Budapesti Bazár* negyedévi előfizetési ára 1 forint 50 kr. *Lapunk t. előfizetői a Budapesti Bazárt negyedévenként 1 forint előfizetési árért rendelkezhetnek meg.* Midőn a most kezdődő októberi negyede az előfizetést megnyitjuk, tiszteltel kérjük lapunk t. előfizetőit, hogy az előfizetési pénzeket hozzáuk beküldeni sziveskedjenek, hogy kellő időben intézkedhetvén, a *Budapesti Bazárt* b. címűre azonnal megindíthassuk.

„**Koh-i-noor**“ legfinomabb rajziron. Sarga fénnyeztetű cedrus fában arany nyomással. Ezzen írón tulszárnyalja mind az eddigieket, a meunyiben a legkeményebb számai élesen határolt beható színi vonalat adnak, míg a puhább számai nagyon alkalmasak felette szép mély árnyalásra, a mi szabdkézi rajzolóknak megbecsülhetlen értékkel bír. A *Koh-i-noor* iron tulajdonsága az, hogy a hegye képzelhető legesekélyebb kopással bír és felette szertelen sokáig tart, írása pedig erősen tapad a papírra, az iron általában nem piszkít, de szinty gumival nagyon könnyen eltörölhető is. Ezen tulajdonságánál fogva a legolcsóbb ironnak bizonyult és joggal nélkülözhetlenné válik: rajzóknak, építészeknek, mérnököknek, térképkészítőknak, gyorsíróknak, árnyalóknak valamint kereskedőknek és könyvelőknek. Kapható *Landesman B.* könyv- és papírkereskedésében Nagy-Mihályon.

CSARNOK.

Ki az erősebb?

Írta: J. . . . s.

— Üljön nyugodtan Adrien, még egyszer, de most utóljára kérem, ha folyton izeg-mozog nem vagyok képes dolgozni. Három nap óta mivel sem haladunk előre, nem lesz készen a kép, szóló Jenő, s merően nézett a szép asszony arcába, ki lomha egykedvűséggel ült a festő előtt, s tépte a rózsza sötét piros szirmait, melyek odabulltak lábai elé a neszfogó lágy szőnyegre . . .

— Hagyja el barátom, tegye le az ecsetjét, mára elég már a dolgoból! Jöjjön, mindjárt három óra, kísérjünk haza.

S Jenő szót fogadott, betakarta a képet, eltolta helyére a festő állványt s miközben a szép asszony kalapját, ernyőjét vette, sóvár szemekkel kísért minden mozdulatát, s az asszony sem vette le róla tekintetét, szemekből mint két villamos szikra tört elő a vágy, mely már egy év óta kötötte egymáshoz — lángoló szerelemmel.

— Egy év óta volt rabja Jenő azoknak a csodás szemeknek, annak a madonna arcznak, melyet az aranyzóke haj árnyékolta be. Egy éve már, hogy hazatért Párisból s letelepedett a fővárosban, hol csakhamar központja lett a művészi körök érdeklődésének, esetje hírt, dicsőséget, jólétet szerzett neki, képei feltűnést keltsék, megnyitották előtte a szalonokat, a hol szívesen látott vendég volt Párkány Jenő.

— S a világ — beszéltek róluk egyideig, aztán napirendre tért fölöttük.

Adrien nem függött senkitől, férje nagy vagyont szerzett számára, rokonai nem voltak, egyetlen gyermeke még férje életében elhalt s így szabadon, önállóan rendelkezhetett mindennel: szívével, — vagyonával.

— A társaságban nem sokat foglalkoztak velök, inkább azt várták már türelmetlenül, mikor szakitanak egymással. Mert Jenő nem volt ám az első kit Adrien szépsége rabul ejtett, előtte már többen voltak a szép asszony követő arányai, az a fess huszár főhadnagy is mindennapos volt az Andrásy-ny palotában, az a híres olasz tenorista, — ki nemesak hangjával, de férfias szépségével is feltűnést keltett, igaz hogy csak rövid időre, vendégszereplése idejére — szintén rabja lett a bájós szíriennek.

Jenő barátai figyelmeztették mindezekre, de mit sem törődött velök, sem intelmekkel.

— Nem ismeritek ti ezt az asszonyt, szokta volt mondani, annak arany szíve van . . .

— Igen csakhogy néha aprópénzre is felváltja, jegyezte meg nem kevés malicziával egy festő barátja.

Jenő anyja, az öreg Párkányiné, ki mióta fia Párisból haza jött s Pesten telepedett meg, maga is feljött a fővárosba lakni, sok álmatlan éjszakát töltött azóta, hogy fia Adrien megismerte. Egyideig ott lakott fiánál, az atelier mellett volt egy kis szobája, de a mikor Adrienre a műterembe kezdett járogatni s egész délutánokat töltött ott Jenővel, kihurcolkodott onnét s a József-város egy csendes utcájában telepedett meg.

— Fiam a mi családunkban csupa becsületes asszonyok voltak, azok nem csak az arczokra,

nemesak a szépségükre, de a jó hírükre is büszkék voltak, úgy látszik, hogy az az asszony, a ki ide jár, nem tudja, hogy egy asszony csak addig szép a világ szemében, a mig becsületet, azontul már csak a férfiak szeretik — azok se mindnyájan. — En abban a házban, a hová ilyen asszony a lábát teszi egy percig sem maradok. És ezzel elment.

E percztől kezdve az anya és fia, csak ritkán látták egymást, hetenként, sokszor két hétben egyszer látogatott el Jenő anyjához, akkor is csak pár percze.

— Sok dolgom van édes anyám, itt a kiállítás, néhány képet akarok addig elkészíteni.

— Tudom fiam, tudom . . .

A kiállítás megnyílt, de Jenő egy képet sem állított ki. Furcsa hírek jutottak el öreg Párkányiné füleibe, hogy Jenő hónapokon keresztül nem dolgozik semmit, folyton pénzzavarokkal küzd, hogy teljesen elhanyagolja esetjét, műtermében már a végrehajtó is megfordult.

Egyszer megkérdezte fiát, hogy mi igaz mindezekből s Jenő válvonogatva felelt. — Ne higgye anyám, irigykednek reám, nem igaz, egy szó sem igaz!

De az öreg asszonyt nem elégítette ki fia felelete. Egy délelőt unak indult — s elment oda az Andrássy-uti palotába.

Nem remegett, nem félt, hiszen fiát akarta megmenteni. S a mikor ott állt a szép asszony előtte, fehér pongyolájában, mely formás idomai minden szépségét kitüntette s látta azt az arany-színű haját, mely mesterkelt rendtelenségben omlott le vállaira, érezte, hogy nehéz dolga lesz.

— Asszonyom, ide jöttem, hogy könyörögjek kegyed előtt, adja vissza fiamat nekem, adja vissza esetjének. Egyetlen örömöm Jenő, rajta kívül senkim sincs a világon, de most már ő sem az enyém öreg napjaimra, ilyen nagy esapást nem érdemeltem én, ki két kezem munkájával segítettém őt arra az utra, a melyen dicsőség várt reá, reám pedig öröm. Hiszen ha szereti, hát miért nem lesz a felesége, vagyha nem szereti, miért nem szakít vele végkép örökre?

Adrienne néma egykedvűséggel hallgatta az öreg asszonyt, pongyoláján babrált, a csipke, fodrot igazítva . . .

— Hát egy szava sincs hozzám, hisz én is voltam fiatal, én is szerettem, de csak a férjemet, ha szeretné fiamat, nem panaszkodnék, de ha nem szereti, miért nem fordul el tőle, s hisz kegyed szép, nagyon szép, nagy a világ, csak talál még benne annyi ember között egyet, akit szintén úgy fogva tarthat, mint az én fiamat. Miért éppen őt, mért tesz ép' engem szerencsétlen né, a ki mítsen véttem kegyednek. S szavait elfojtották a könyvek, melyek szelid szemeiből törtek elő . . .

A női könyveknek hatalmas erejük van. Adrienne is érezte. Egy percze feljött előtte Jenő délelég szép alakja, látta az arca miatt, érezte Jenő ölelő karjait, csókjait s miután halotta volna új szerelmet esküdött neki, a melyekkel Jenő érezte, hallotta miéki. De csak egy pillanatra az érdeklő szavak adezeket, s a másik pillanatban tek füleibe. Melyek, melyek az imént hallott, cseng-rain, oda már nem baba, a pongyolája csipke füzös kegyedre állt az öreg asszony elé s megfogta ránczát . . .

Asszonyom, bocsásson meg, ha vétkeztem Ön ellen, nem, sohasem volt ilyen jó édesanyám, nem ismertem anyámat, soha sem hallottam szavait, idegenek között nevelkedtem, idegen emberek kényszerítettek ahhoz, kit sohasem szerettem, s mikor életemben először szeretek igazán, szívem egész hevével, mikor minden gondolatom, minden vágyam egy emberhez fűz, azt az egyet akarja elvenni tőlem, még ettől is meg akar fosztani.

Nem végezhettem be szavait, mert az ajtó hirtelen feltárult s Jenő lépett be.

Álmélkodva állt meg a küszöbön, látva anyját Adrienne előtt, — de szólni nem volt ideje, mert Adrienne futott hozzá, vállára hajtva szép fejét s alig hallhatóan susogta:

Amire oly régen kértél, s a mit én csak ígértem, de beváltani nem volt erőm, — most csak egy szavamba kerül és én a tied leszek — Akarod, hogy feleséged legyek?

— Hogy akarom-e, édes boldogságom, szólt Jenő s karjaiba zárta a szép asszonyt.

A mult évi őszi műtárlaton egy női arckép keltett általános feltűnést, a mely egyik híres festőnk nejét ábrázolta. A kép művészi kivitele mindenki elismerését szerezte alkotójának. Egy délután Jenő is ott állt a kép előtt karján Adriennel, velők volt Jenő anyja is.

Látod édesem, szólt, ha anyánk el nem megy hozzád, tudja Isten mikor végeztem volna be a portraidat!

Felelős szerkesztő: **Gál Vilmos.**
Kiadó-tulajdonos: **Landesman B.**

Szerkesztői posta.

Földművelésügyi minisztérium. (Bpest.) A tett ajánlatot elfogadjuk és a kívánt módon intézkedünk.

Bánóc. Tudomásul vettük. A jelzett lapot nem szoktuk olvasni és így nem is reprodukálhatjuk az említett cikket. Ön e nélkül is válaszolhat rá annak idején.

„Felső-Zemplén.” A beküldött cikket, sajnálatunkra, nem közölhetjük, mivel az kizárólagosan reklámnak tűnnek fel és lapunk orvos barátai körében méltán visszatetszést szülne. Egyebet igen szívesen.

B. A. (Budapest.) Megkaptuk, de rendkívüli elfoglaltságunk miatt még eddig meg sem bírálhattuk.

T. J. (Ugyanott.) Figyelemet bizonyára kikerülte. Hiszen a beküldés után nyomban közöltük és ezzel azt hisszük, hogy eléggé méltányos volt a kritika. Ha akarod az illető lapot megküldjük.

K. L. (Helyben.) Ön azt kérdezi, hogy a czikkíráshoz a tonta, toll és papíron kívül kell-e még valami? Kell, csakhogy ön azzal nem rendelkezik.

Ügyvéd. (Bpest.) Nyolcz. Sulyovszky István, Vasily János, Dr. Kellner Mihály, Dr. Fuchs Ignác, Dr. Kállai József, Oleháry Bertalan, Fröhlich Gyula, Horváth Károly. A kir. járásbíró: Roskovics János.

**ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁR
RÉSZVÉNY-TARSULAT BUDAPESTEN.**

GŐZCSÉPLŐINK
a tökéletesség legmagasabb fokán állanak.
Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges összes
gazdasági gépeket gyártja. 10
Részletes árjegyzékkel és szakbavágó felvilágosítással szívesen szolgálunk díjmentesen. Minden hozzánk intézett kérdézősködéstre készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

Felsőmagyarország vezérképviselője:
KLEIN MIKSA
Nagy-Mihályon Barnai-szálloda 2. szám.

Az „Eperjesi Népbank Kályhagyár”
felsőmagyarországi vezérigynöksége
és főraktára

ILLÉS D. Ungvár
ajánl teljesen tűzálló agyagból készült
tisztá fehér, chamois, színes majolika
cserépkályhákat,
diszes kandalókat, kandallós kályhákát, takaréktűzhelyeket, kipróbált szakavatott felszerelők által felállítva, ugy-szintén építési-diszitményeket, plafond-diszítéseket, siremlékeket, valamint mindennemű szobrászati munkát, gipsz, műkö, és terrakottából, saját vagy adott rajzok után.

Zsolnay-féle használati és diszedényeket, keramit-burkolat-lapokat, tűzálló téglákat, továbbá művészi sziesen mintázott és festett genre- és sztszobrokat, domborműveket, fal-disztálakat, eredeti gyári árak és a legszolidabb kiszolgáltatás mellett.

Minták, képes árjegyzékek, költségvetések kivanatra bérmentve. 2

Keil-lakk

(Glasur)

legkötünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára 1 frt 40 kr. — 1 kis palaczk ára 70 kr.

Viasz-kenőcs
legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer képek keretek stb. bearanyozására
1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz
1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur” fénymáz
legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb ujonnan befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:
GLÜCK MÓR cégnél NAGY-MIHÁLY.

„KOH-I-NOOR”

BRITISCH GRAPHITE.

A világ legjobb irónja!

Egy darab ára 10 kr.

Kapható:
Landesman B. papirkereskedésében
Nagy-Mihályon.

Nyomatott Landesman B. könyvnyomdájában.